

Wat is het lichaam van Mozes in Judas 9?

*“Judas 9: Maar Michael, de archangel, toen hij met den duivel twistte, en handelde van **het lichaam van Mozes**, durfde geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De Heere bestraffe u! (Statenvertaling 1946).*

De aartsengel Michaël, toen hij met de duivel twistte en handelde van het lichaam van Mozes, durfde geen van lastering tegen hem voort te brengen, maar zeide: De Heere bestraffe u. (Judas 9)

Velen hebben uit dit vers begrepen dat Michael en de duivel redetwisten over de beschikking van het dode fysieke lichaam van Mozes.

Het is gemakkelijk in te zien waarom velen tot deze conclusie zijn gekomen omdat de Schrift de zinsnede "het lichaam van" gebruikt gevolgd door een eigenaam, en dat verwijst vaak naar het dode fysieke lichaam van een mens (1Sam. 31:12, 1Kron. 10:12, Matt 27:58; Markus 15:43, Lukas 23:52, 24: 3, Johannes 19:38, 19:40, 20:12).

Verder geeft de Schrift aan dat de beschikking over de overblijfselen van Mozes bijzonder was omdat God zelf Mozes heeft begraven op een geheime plek die niemand kende.

“Deut. 34:5-6: 5 Alzo stierf Mozes, de knecht des HEEREN, aldaar in het land van Moab, naar des HEEREN mond. 6 En Hij begroef hem in een dal, in het land van Moab, tegenover Beth-Peor; en niemand heeft zijn graf geweten, tot op dezen dag.

Misschien vanwege het zeer ongebruikelijke karakter van de begrafenis van Mozes, zoals dat staat beschreven in Deuteronomium, hebben velen Judas 9 opgevat als een verwijzing naar een geschil over het dode fysieke lichaam van Mozes. Echter, kijkende naar Judas 9 als een verwijzing naar het dode fysieke lichaam van Mozes, roept vele vragen op. Er is elders in de Schrift geen bewijs van een geschil over het dode fysieke lichaam van Mozes, en het is niet duidelijk waarom de duivel het dode fysieke lichaam van Mozes zou willen hebben.

De sleutel tot het begrijpen van Judas 9 is te erkennen dat de Schrift soms gebruik maakt van de term "het lichaam van", gevolgd door een eigenaam om een bepaalde kerk te beschrijven. In de huidige bedeling der genade verwijst Paulus herhaaldelijk naar de kerk als het lichaam van Christus (1Kor.12:27; Ef.4:12; Kol.1:24). Gezien het feit dat de heiligen, die vóór het kruis leefden, geen duidelijk begrip van het kruis hadden (Lukas 18: 31-34, Markus 9: 30-32), zou het vreemd zijn om deze term (het lichaam van Christus) te gebruiken om te verwijzen naar de Oud Testamentische kerk. Het zou echter wel zinvol zijn om de uitdrukking “het lichaam van Mozes” te gebruiken, omdat de Oud Testamentische heiligen wisten wie Mozes was.

Denk aan de hedendaagse geestelijke doop van de gelovige in het lichaam van Christus.

“1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.

“Rom.6:3: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

Omdat Efeziërs 4:4 duidelijk is dat er vandaag slechts één doop is, moeten de bovenstaande dopen hetzelfde zijn, en dus, gedoopt in de kerk, het lichaam van Christus (1 Kor.12:13), is hetzelfde als gedoopt "in Jezus Christus" (Romeinen 6:3).

Merk op hoe de Schrift de doop beschrijft in de dagen van Mozes.

“1Kor.10:1-2: 1 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn; 2 En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee;

Als de heiligen in de tijd van Mozes in Mozes werden gedoopt dan weten we uit 1 Korinthe 12:13 en Romeinen 6:3 dat dit verwijst naar de doop in de kerk van die dag, die in Judas 9 wordt genoemd: “het lichaam van Mozes”.

Evenzo maakt Hebrëen 3 duidelijk dat Mozes gebruikt kan worden als een verwijzing naar het huis van het geloof dat God aan het bouwen was in de Oud Testamentische tijden.

“Hebr.3:1-3: 1 Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus; 2 Die getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was. 3 Want Deze is zoveel meerder heerlijkheid waardig geacht dan Mozes, als degene, die het huis gebouwd heeft, meerder eer heeft, dan het huis.

Kortom, de verwijzing in Judas 9 naar het "lichaam van Mozes" is een verwijzing naar het Oud Testamentische lichaam van gelovigen net als de kerk van vandaag wordt aangeduid als het lichaam van Christus. Met dit inzicht is het gemakkelijk om het echte geschil tussen Michael en de duivel te begrijpen.

Het is de verantwoordelijkheid van Michael, in de Schrift, om te dienen als de grote vorst die opkomt voor Israël.

“Dan.12:1: En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat,”.

Let op wat de passage in de Schrift, die zich het meest uitgebreid bezig houdt met het conflict tussen Michael en de duivel, zegt over de duivel.

“Op.12:7-10: 7 En er werd krijg in den hemel; Michael en zijn engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen. 8 En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in den hemel. 9 En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen. 10 En ik hoorde een grote stem, zeggende in den hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het koninkrijk geworden onzes Gods; en de macht van Zijn Christus; want de verklager onzer broederen, die hen verklaagde voor onzen God dag en nacht is nedergeworpen.

Terwijl Michael de taak kreeg om Israël te verdedigen, zo is de duivel voortdurend bezig om Israël te beschuldigen. Zo is het nauwelijks een verrassing dat Michael en de duivel een onderling geschil hadden.

Hun argument gaat niet over het dode fysieke lichaam van Mozes, maar over Satans eindeloze beschuldigingen tegen gelovig Israël, het lichaam van Mozes.